
Shri Ranganatha Stutimala

श्रीरङ्गनाथस्तुतिमाला

Document Information

Text title : Ranganatha Stutimala

File name : ranganAthastutimAlA.itx

Category : vishhnu, shataka

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Musiri Janakiraman

Description-comments : From stotrArNavaH 06-35

Latest update : August 29, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Ranganatha Stutimala

श्रीरङ्गनाथस्तुतिमाला

विघ्नविघाताय परं चित्ताश्रय वाङ्मनीपतिं रुचिरम् ।
सद्गत्वावलिविततं कमलाकरभागतः प्रथितम् ॥ १ ॥

राजदनल्पकवनितासडवासापरं सुचिन्तनीयपदम् ।
अमरकृतादरमाश्रय रङ्गपतिं चित्त सत्कविप्रथितम् ॥ २ ॥

रङ्गेश नामसदृशं भलु येष्टितं ते
रथ्यासु ङन्त वनितां य पुरश्करोषि ।
गुणासि वेषनिययं य सडस्रधा त्वं
लोकांश्च नर्तयसि कर्मगुणैर्निबद्धान् ॥ ३ ॥

रङ्गेश तिष्ठसि रमानिकटे कुतस्त्वं
नृत्ताय किं कथय युक्तमिदं तथा येत् ।
रत्नाकरस्य दृढिता भलु सर्वदात्री
भक्ताय दातुमिति किन्नु विरक्तयत्नः ॥ ४ ॥

सम्प्राज्जलमालाङ्गुके सुविमले भास्वद्रथाङ्गप्रिये
पद्मानन्दविधायिनि प्रकलितावास्ते तवास्थेकथा ।
भक्तानाममृतप्रदे द्विजवरैः संसेव्यपादे सति
श्रीरङ्गोऽपुपदा(ता)वपूर्वविभवे कोऽसावलज्जः शशी (?) ॥ ५ ॥

तिष्ठन् किं गृहकार्यं कमलायै रङ्गनाथ वेदयसि ।
रत्नाकरतनयायै धनिकश्चशुस्त्वमेवमेव भुवि ॥ ६ ॥

श्रियञ्च भूमिञ्च सुपश्यताद्य
श्रीरङ्गबन्धो भवतोपदिष्टा ।
अस्त्यप्रमादाय धनाधिदैर्घ्यं
कर्तव्यता कार्यवशेन लोके ॥ ७ ॥

सूर्यप्रभाभ्यपेटीमध्येन्द्रमणिप्रभासुपरिपाटी ।

रङ्गेन्दुदृष्टिधाटी लसति स्मरतापपात्रितवधूटी ॥ ८ ॥

भास्वन्मण्डलशोभिते नखरैः सम्मानिते सत्करैः

आज्ञापालनतत्पराभिलजने उस्त्यश्रसेनाधने ।

सिंहाङ्गासनशोभमानवपुषि प्रोद्धेजितस्वद्विषि

श्रीरङ्गाभ्युधिमेभलापरिवृढे वन्दीभुभूषामले ॥ ९ ॥

कारुण्यमञ्जुलदरस्मितकान्तिपूरा

शङ्कोपलासितशरीरसुकान्तिधारा ।

आनन्दनीं कुवलयस्य चिरं गतव

सूर्यप्रभापि भवतास्ति शशिप्रभेव ॥ १० ॥

आराधितो धुमणिनासि पुरा तदानीं

दत्ता कथं नु भवते परमा प्रभा स्वा ।

तेनार्यमेव भुवने प्रथितेन भाव्यं

प्राप्तेन विषणुपदमध्यराणेन पूर्वम् ॥ ११ ॥

या विनतानन्दनता ताक्षर्यस्य छि रङ्गधुर्य विष्याता ।

तां उंसाय य दिशता प्रथिता भवता कृपाकरता ॥ १२ ॥

तावकमरालपत्रं मनसाभीशाद्ये भृग्यते चित्रम् ।

तव य पदाब्जं सत्रं वडतीर्दं किं न चित्रपदमित्रम् ॥ १३ ॥

सत्स्वेव पत्रिनिवडेषु यकोरयक-

कौञ्च्यादिमेषु जवनेषु य रङ्गधुर्य ।

सत्सङ्गमाप कुत शेष स राजदंसः

ज्ञातं निदानमिड तन्भुपराग येव ॥ १४ ॥

उंसं गतं भवन्तं भजन्ति लोकाश्च रङ्गशिशिरकर ।

ये तेऽउंसङ्गततां भजन्ति युक्तं यथाकृतुन्यायात् ॥ १५ ॥

श्रीरङ्गनरपते तव सङ्गात्सिंहः स्वरूपताशाली ।

सद्विपदमनायासं छिनस्ति वन्देशशयनमातनुते ॥ १६ ॥

श्रीरङ्गयन्द्र भवदासनसङ्गतोऽयं

पञ्चाननस्तु यतुराननमत्यशेत ।

यत्संज्ञया भवति युक्तमिदं परं तु

षट्पञ्चवङ्गसङ्घितावपि येति चित्रम् ॥ १७ ॥

छभेन वृत्तिं चरतोऽस्य रङ्गिन्

तवास्ति सङ्गादनिरास्यवृत्तिः ।

वने कृतासक्तिरथं मृगेन्द्रोऽ-

वने कृतासक्तिरिदं च चित्रम् ॥ १८ ॥

स्वामिन् सुवर्णशुभकेसरिवाहनश्री-

रङ्गेशितुस्तव च कुत्र सुवर्णलब्धिः ।

ज्ञातं दिशन्ति कवयो भवते सुवर्ण-

जातं छि नाम तु तथा धनरक्षणाय ॥ १९ ॥

कमलसदनाङ्गपावीकुङ्कुमयुततावकाङ्गसृतधूवी ।

छभल्लिंसनकरवाली विलसति रङ्गक्षमापते व्याली ॥ २० ॥

उस्तीष्टदानतत्पर तद्धारणसादराम्बुं भुवने ।

आलोच्य मृगविशेषं रङ्गिन् किं शिक्षयन्नधः कुरुषे ॥ २१ ॥

व्यालीप्रियोऽसि भगवन् भुजगेन्द्रतल्प

तस्मादम्बुं वरछितां सुविलक्ष्य यावीम् ।

वाडाधिकारमदिशः प्रबलं जनेभ्यो

गृह्णासि सोऽञ्जलिवधूः सुविचार्यमेतत् ॥ २२ ॥

यावीवाहनशोभिनि कालीकृतदेववैरिमुष्मशशिनि ।

रङ्गक्षमामघोनि स्तुतिडियाकर्तृतां बुभूपानि (बुभूपानि) ॥ २३ ॥

शेषस्थितिं भूषयतापि सम्भ-

गशेषवृत्तिर्भवतोपकवमा ।

न चित्रमेतत्त्रिजगद्धिरुद्ध-

स्वभावशीलाकृतिरूपभाजा ॥ २४ ॥

रङ्गेशिता त्वं स भुजङ्गवर्यः

सम्भन्धितास्ते ह्युभयोः समाना ।

कृष्णं सुकान्तां भवददङ्गजात-

वराय यत्प्रादिशदेष मुष्याम् ॥ २५ ॥

उत्सङ्गभाजा भवताद्ये राज-

त्यत्यद्भुतं कुण्डलिराजवर्यः ।

अमूल्यशङ्कोपलदर्शनीया

रङ्गप्रभो स्फाटिकपेटिकेव ॥ २६ ॥

यङ्कित्वकुण्डलित्वे गूढपदत्वं बिलेशयत्वं च ।

पर्यायतोऽस्य यद्ग्रन्थेष्वस्य तथा तवेत्युभौ मिलितौ ॥ २७ ॥

आश्रितसुवर्णगरुडं श्रितजनकल्याणसम्पदां नीडम् ।

कृतरिक्तभावापीडं भज रङ्गपतिं श्रुतित्रयीयूडं २८ ॥

आरुढपक्षिराजे सेवागतनिभिलनिर्जरसमाजे ।

दृढय वस रङ्गराजे सुन्दरतरङ्गपविजितयेतोजे ॥ २९ ॥

अधिगतसुपर्णवृत्तो रङ्गपतिश्चापि कनकधाराणाम् ।

दाता भवसि सदा त्वं रत्नाकरकन्यकाश्रयेण किमु ॥ ३० ॥

मुष्णसि येतांसि न चित्रमेतत्

किशोरभावे दधिदारिवृत्तिः ।

पुष्णसि रङ्गाधिप वीनशोभां

नवीनशोभाकृदसीति चित्रम् ॥ ३१ ॥

अेतत्सलायभूम्ना धरणीजातामिरिड बभूव पुरा ।

कुशलवसुवृद्धिडेतुस्त्विति छि सुवर्णाकरोषि कपिमेनम् ॥ ३२ ॥

तव परिययतः कपिरपि पीताम्बरधरणामातनुते ।

नर एव तथापि शाभापरिययतो नैव निववृते युक्तम् ॥ ३३ ॥

अरुणमुभङ्गनुमदंसप्रतष्ठितं त्वां स्मरामि संलक्ष्य ।

धन्दिन्दिरस्य रङ्गिन्नशोकसुमगुच्छवृन्तलङ्गस्य ॥ ३४ ॥

निशियरवोककृतान्तं निजासमागप्रकाशितानन्तम् ।

भक्तावलिषु मलान्तं विषयीकुरु लोचने लनूमन्तम् ॥ ३५ ॥

कल्पतरुमूलशालिनमाकलयन् कल्पते भवाटव्याः ।

सञ्चरणाथ न चैनं पञ्चशराभिभ्ययोरदृगायाः ॥ ३६ ॥

रङ्गिन् परिग्रहवशात्तव कल्पवृक्षो

दातृप्रसिद्धिमगमत् सति यान्यवृक्षे ।

स्यालं तमेनमपरं च विचार्य वृक्ष-

मस्यालमस्य विषये सदनुग्रहेण ॥ ३७ ॥

स्यालत्वमेव कलयन्नकृथा वदान्य-

मेनं स येन्मधुपसङ्गतिभाङ् सुराणाम् ।
पाता भवत्यल्ल रङ्गपते सुरद्रुः ।
यत्संविचार्य करणीयमतस्त्रिलोके ॥ ३८ ॥

भूमौ वदान्यविभवं किमयं प्रकाशं
कर्तुं भुवं सुरतरुर्लि परिष्करोति ।
सत्युज्ज्वले सकलकल्पककल्पकद्रौ
त्वय्येनमाश्रयतु को जडभावभाजम् ॥ ३९ ॥

यन्द्रप्रभापि प्रथते प्रभाते
सङ्गेऽपि भास्वत्वदुरुप्रभायाः ।
रङ्गप्रभो युक्तमिदं विभाति
भवत्यदामावविरोधिभावः ॥ ४० ॥

नामायोगः क्षीणता नैव बिम्बे
सत्येवं किं भास्वताप्रोत्वथाद्य ।
रङ्गिन् सङ्गं यन्द्रमाः स्यादथैव-
मायोगं ते वीक्ष्य सक्तस्त्वपूर्वम् ॥ ४१ ॥

तुभ्यं स्वबिम्बादमृतं सुधांशू
रङ्गिन् समुद्धृत्य गुडागताय ।
तुभ्यं ददौ रन्ध्रमतोऽस्य जातं
मध्येऽंशुकं त्वं य ददासि तस्मै ॥ ४२ ॥

स्थानं ददावक्षिणि यस्य नित्यं
तस्मै क्षमः स क्षाणदाधिनाथः ।
दत्ते प्रभामुत्सववासरे स्वा
मादानदानोचितमेव पात्रम् ॥ ४३ ॥

करिवरमिड पूर्वं ग्राहबन्धादरक्ष-
स्तदधिगतगरिमशा दन्तिवाडस्यूडामूत् ।
तव पतदिनवाड ग्राहनिर्बन्धतो मां
मदजुषमिड मोक्तुं कः समर्थस्त्वदन्यः ॥ ४४ ॥

सद्रोत्रभेदपरदाररतं सुरेन्द्रं
त्यक्त्यागमत् कथमसौ सुरदन्तिराजः ।
गोत्रोद्धृतौ प्रथितधर्मजदारमान-

दाने रतं भुवि समीक्ष्य भवन्तमेव ॥ ४५ ॥

सुरदन्त्यपि बर्हिर्भुजभावं भजते विभो तव तु ।

दन्तीन्द्रो भत रङ्गपतेऽश्रात्यधानि सर्वेषाम् ॥ ४६ ॥

सुरदन्तिनमासाद्य य यलस्थितिं कलयते विभो सुकृति (सुकृती) ।

सुकृतं निनाश्य भजतेऽयलस्थितिं त्वां गजस्थमालोक्य ॥ १७ ॥

हारिद्रयूर्णसुविलेपनलोभनीयां

मूर्तिं कथं कलयसे भत रङ्गबन्धो ।

आभीरवामनयना षव वध्वनीया

नैतास्तु योलवनिताः कुटिलस्वभावाः ॥ ४८ ॥

नीलाम्बुदप्रकरकान्तिसुहृत्शरीर

रभ्यद्युते कथय किं भवितुं सुरकृतः ।

हारिद्रयूर्णसुविलेपनमातनोषि

को वेद रङ्गयरितं न जगत्प्रसिद्धम् ॥ ४९ ॥

यञ्चत्पयोधररुचिं सुहृद्विद्रयाक्तं

पीताम्बरं भ्रमतु वीक्ष्य य देहमद्य ।

पद्मां ततः सविधगां स्ववशं नयामो

रङ्गिन् मनः किमिति सापि य रङ्गनिष्ठा ॥ ५० ॥

हारिद्रयूर्णसङ्गाटुज्ज्वलवपुषस्तव श्रियो रङ्गिन् ।

धिक्कुर्वन्ति छि शोभां धातुविचित्रितविधूपलगावशः ॥ ५१ ॥

परस्परं दर्पादर्शनीये गाडस्थले ते जयतः श्रियश्च ।

सत्योस्तयोर्दर्पाधारणं किं रङ्गेश द्रष्टुं नु समं निजार्ङ्गम् ॥ ५२ ॥

मुकुरसदनमध्यस्थास्नु किं नीलरत्नम् ।

सितरुचिशुभरोचि श्यामलं किं नु नूतनम् ।

एति विविधपटव्या वर्णितं निःसपत्नं

भवतु सकलललोकश्रेयसे रङ्गरत्नम् ॥ ५३ ॥

मुकुरसदनमध्ये प्रस्फुरद्दीप्ररूपं

द्विशि द्विशि य भवन्तं वीक्ष्य पद्मा द्विरुपा ।

नयनदृढयथोरं मायया धावनोत्कं

अडुलकलितरूपं त्वां रुषाद्धीति शङ्के ॥ ५४ ॥

प्रतिफलसि मुकुटदेशे जडेऽपि वृष्टये न मे कथं स्फुरसि ।
 विमलय पदरजसा तत्समलं येद्रङ्गलभूमिपते ॥ ५५ ॥
 स्वामिन् योषाद्रयमपि रङ्गक्षमापाल युक्तमेव तव ।
 अेकप्रकृतिकतापि य तयोर्मुष्टे ते भवत्यधिकम् ॥ ५६ ॥
 पार्श्वद्वयेऽपि लक्ष्मीभूम्योर्भध्यस्थतां प्रपन्नेन ।
 रङ्गिन् भवता भार्याद्वयानुसृतिरत्र शिक्ष्यते नुणाम् ॥ ५७ ॥
 सेनेशप्रभुषु विश्वजनिषु त्वच्छासनप्रोप्सुषु
 स्वामिन् सत्सु कथं नु धान्यगणानां त्वं द्रष्टुमुद्युग्जसे ।
 कार्पाण्यात् स भवान्न विश्वसिति डिं कार्पाण्यमात्रैर्नरै-
 स्तुभ्यं वेद्यत येव तत्परिचयाज्जितं स्थिरं डिं त्वयि ॥ ५८ ॥
 स्वयमेव धान्यगणानां पश्यति सति भवति सत्सु मित्रेषु ।
 मित्रं लेभोऽर्थेऽलं धान्याथे स्वयमिति स्फुटा नीतिः ॥ ५९ ॥
 कथं निशीथेऽस्त्वभिषेककालस्तव श्रियश्चापि य रङ्गबन्धो ।
 कालव्यवस्था भवता कृतैव यद्वा स कालो युवयोः प्रभुर्न ॥ ६० ॥
 गर्भीकृतानि भुवनानि बलूत्रते श्री-
 रङ्गक्षमाद्यित सन्ति तथापि याध ।
 यन्मज्जनं तव य वक्षसि संस्फुरन्त्या
 लक्ष्याश्च साधु भुवनैरिति चित्रमेतत् ॥ ६१ ॥
 सुविमलपवित्रवपुषोर्भवतोः श्रीरङ्गनाथकौ स्नानम् ।
 सम्पश्यतां नराणामलमशुचिं व्यपोडति विचित्रम् ॥ ६२ ॥
 शिबिकान्तःस्फूर्तिरियं युक्तं पुरुषार्थदाननिरतस्य ।
 रङ्गेन्दौ स्फुरति दिने रूपं ल्यडलडुमसितमिति चित्रम् ॥ ६३ ॥
 सङ्केतमैश्वरं यत्र सदर्थं नैव तद्विभाति मम ।
 यतुरन्तत्वं भजते वालनमिदमथ येन रङ्गपते ॥ ६४ ॥
 दानं शोभनकरता स्ववशागतलार्दवृत्तियुक्ताम् ।
 सधूथपते तव भत शिबिकारोडो रजस्कताप्यन्ते ॥ ६५ ॥
 स्वामिन् जगद्गुरुरसि प्रथते य भार-
 वालो वलन्ति भत पञ्चजनास्त येते ।

आलोचयंस्तव सुवैभवमद्भुतस्य

वासं दिशेन्न लृष्टये भुवि रङ्गभूप ॥ ६६ ॥

घोटोद्यत्परकूटगाढघटनासञ्जातभूयोरञ्जः-

पालीङ्गेनरसार्दिता समलगन्भेरोस्तवोर्ध्वस्थले ।

रङ्गिन् देवपदं ततो विरचितं तस्यां धरित्र्यां न येत्

एत्थं राजसमाधिकारिकपदं विज्ञैः कुतः कथ्यते ॥ ६७ ॥

यञ्च्यद्भवद्घोटभुराभिघातमाशङ्क्य सूर्योऽगमदस्तशैलम् ।

यन्द्देऽस्ति लग्नं तदिदं हि चिह्नं रवेस्तदारभ्य तथैव वृत्तिः ॥ ६८ ॥

रङ्गिन् भवद्घोटशिषानिबद्ध-

भूषाविशेषोल्वसितोर्ध्वसीम्नः ।

यञ्चस्त्वरापसृत्तिसाडयर्थं

सञ्चामरौ पार्श्वयुगे दधाते ॥ ६९ ॥

मद्भृत्तियोग्योऽर्द्धति जिह्मगत्य-

मित्थं तदध्यापयसीव सन्निभम् ।

आस्तामिदं तार्क्ष्यमथोऽमृतस्य

दाता त्वयं तद्विषदो न हि स्यात् ॥ ७० ॥

मोयेक्षुमधुरवृत्तौ पत्रिप्रवरोज्ज्वले रथे वृत्तिः ।

सद्रूपशोभितेऽस्मिन्नुद्याने रङ्गभूप युक्तमिदम् ॥ ७१ ॥

कृतप्रतिकृतं भुवि प्रथितमेव रङ्गप्रभो

यदत्र मनुजा भवत्समुपकृष्टचित्तास्तदा ।

भवद्गत्यसुकर्षण्णादिऽ कृतज्ञातां तन्वते

क्षमं भलु यतस्तुतैर्जयति नित्यसाय्यं तव ॥ ७२ ॥

अधिगतस्थं भवन्तं पश्यन्तो भुवि मनोरथं प्राप्य ।

मोदन्ते रङ्गपते दाता त्वं भलु मनःपूर्वम् ॥ ७३ ॥

आलोच्य रथनिविष्टं नित्यसुतुष्टं जगल्लये शिष्टम् ।

न भजति कदापि कष्टं रङ्गिणामिष्टं जनो दृशा स्पष्टम् ॥ ७४ ॥

आरोहति स्थन्दनमम्बुजाक्षे रोहन्ति यक्षुषि तमाश्रितानाम् ।

तस्मिन्न यक्षुर्विषये मनांसि तत्स्थानमेषां तु समाकमन्ति ॥ ७५ ॥

श्रीरङ्गनाथ नवमोत्सववासरेषु

ये तीर्थवारिणि निमज्जनमायरन्ति ।
ते बाह्यमान्तरतमं च रजो व्यपोह्य
जन्मान्तरेऽपि शुचितामुपयान्ति हुन्त ॥ ७६ ॥

श्रीरङ्गराज किमिदं विपरीतमास्ते
यस्तीर्थवारिषु विगाहनमातनोति ।
पुंसोऽपि तस्य रजसा विगमोऽपि सत्त्वं
प्रादुर्भवश्च शुचिभूतशरीरता च ॥ ७७ ॥

परिणीतामपि पद्मं वर्षे वर्षे किं तु परिणयसि ।
प्राणयवशां भुङ्क्व नवा नवा सा विभाति रङ्गविभो ॥ ७८ ॥

जितेन्द्रियोऽस्मीति अभाषा पूर्वं
रङ्गक्षमापालक यादवत्वे ।
रुचिर्विवाहे कथमाविरासी-
जृष्टातं पतत्रीश्वरवाहनोऽसि ॥ ७९ ॥

प्रामाञ्जोदररम्यकान्ति भवतो रङ्गेश दृष्टयोर्युगं
कुञ्चद्भङ्गसरोजवासरसिकापादाब्जयोः संस्फुरत् ।
पश्यद्भिः प्राणयापराधकुपितां पद्मां पदाम्भोजयोः
पाणिभ्यामगृहीस्त्वमित्यनुकलं लोकैः समालोक्यसे ॥ ८० ॥

परिणयविधौ न भवतो रङ्गपते मातुलाडेर्वाहः ।
न हि धीनता ततः स्यादधीनवृत्त्योः सदा युवयोः ॥ ८१ ॥

डोलाधिरोहस्तव रङ्गधुर्य-
प्रभो विवाहे भवतीति चित्रम् ।
पिता पुराणोऽसि भवान् रमापि
प्रसूर्जनानामिति विश्रुता यत् ॥ ८२ ॥

परिणयनविधौ ते रङ्गबन्धो रमायाः
करतलकृतमल्लिसूनगुच्छात् पतद्भिः ।
अरुणमणिधरित्र्यां पुष्पवृन्दैर्विशीर्णैः
कृतं षव हि हुताशे लाजलोभप्रकारः ॥ ८३ ॥

कस्त्वं रङ्गपतिः प्रदर्शय शुभं वेषं नु किं दीयते
किं तेऽभीष्टतमं ददासि यद्दि तत् तद्वाञ्छितं कथ्यते ।

अधैवाभिगृहाण ते परिणये वाञ्छेति मां लोभयन्
अन्योन्यालपनेन सोऽयमधुना गृह्णाति तस्याः करम् ॥ ८४ ॥

करग्रहविधौ श्रियो मणिमयावनौ बिम्बितं
जिघृक्षति करं तदा भवति रङ्गपृथ्वीपते ।
करग्रहसमर्थता भत नृपेत्यनाकर्णयन्
सभीगिरमिव प्रभो लिभसि लज्जया भूतले ॥ ८५ ॥

उद्ग्राह्य पद्मां धरणीञ्च ताभ्यां पद्मालयाद्भङ्गपतेऽर्धवीथ्या ।
त्वां सम्प्रयान्तं सदनं निरीक्ष्य नो यान्ति याम्यं सदनं पुमांसः ॥ ८६ ॥

राज्यौ न दृश्ये सकलैरिति त्वं
प्रावृत्य वस्त्रैः शिबिकां प्रयासि ।
युक्तं छि राज्ञस्तव तत्परं दृ
नान्ये पुमांसोऽत्र तनूभवेष्यः ॥ ८७ ॥

पद्मावनिभ्यां रुचिरद्विपार्श्वे
श्रीरङ्गघात्रीपतिसार्वभौमः ।
याम्पेयगुच्छावलिमध्यगालि-
रीतिं ह्यपूर्वां प्रकटीकरोति ॥ ८८ ॥

पार्श्वद्वयगतमखिलं परमपुमांसं पयोजपटमृदुलम् ।
परतरयञ्चत्पुत्रलं पश्य विलोचनपयोजरुचितरलम् ॥ ८९ ॥

व्यालम्बिकुसुममालं जगदवनासक्तसकलशुभलीलम् ।
उज्ज्वलवासवनीलं हृदये कुरु जन तमेनमयमूलम् ॥ ९० ॥

जागरणकिञ्चिदरुणप्रभाक्षिनीलोत्पलप्रभापूरैः ।
श्रितजनताम्भूलभारं रङ्गपते त्वं ददासीव ॥ ९१ ॥

परिणयकाले राज्ञां मुञ्चन्ते निगलभङ्गजनवृन्दाः ।
भवता किं रङ्गपते बध्यन्ते प्रेमपाशतः सर्वे ॥ ९२ ॥

रक्षा श्रुता यथा वा भवतो न तथा किमाश्रितानां य ।
स्ववशा निराश्रयाश्चेदिति किं रङ्गिन् श्रिताघमभिहन्सि ॥ ९३ ॥

पूर्वं यादवतायामुक्तं गोपैस्वाद्यधोषमिति ।
तत्परिशयवशतः किं ह्यवाद्यधोषं विराजसे रङ्गिन् ॥ ९४ ॥

स्कन्धस्य रुचिःकृद्देतद्वाङ्मनमिति लोभयन्मनुजान् ।

संवाङ्म्य तैश्च रङ्गिन् धत्से तेषां भस्न्यासम् ॥ ८५ ॥

तोषुक्किनियामिति छि प्रसिद्धिरेतस्य वाङ्मनस्य भुवि ।

रङ्गपते लोचनयोरप्येतद्गोच्यते नितराम् ॥ ८६ ॥

निगमशिभरोक्तमधुना प्रकटीकुर्वन् विराजसे शब्दः (शब्दम्) ।

दशमामुत्सवरात्रिं नवमान्तेनातनोषि रङ्गपते ॥ ८७ ॥

पुष्पशिबिकान्तरङ्गे दृष्यरिडरपापभञ्जनोत्तुङ्गे ।

तनुकान्तिजितानङ्गे धिनु सङ्गं धित्त रङ्गिणि शुभाङ्गे ॥ ८८ ॥

वङ्गन्त अते जडसालभञ्जिकाङ्गीनरान् वीक्ष्य य राघवत्वे ।

शिलावधुङ्गुलपटत्वधारिणीं सञ्चिन्त्य रङ्गिन् स्ववशेऽद्य सन्ति ॥ ८९ ॥

शिबिकादण्डकृतांसप्रतिमा रङ्गिन् विभीषयन्तीव ।

वङ्गतो भगवद्दृष्टा वयमपि शङ्कुमोऽत्रेति ॥ ९० ॥

कुसुमयतुरन्तयाने शोभिनि यद्भत् कुबेरसुविमाने ।

सजलापयोदायमाने रमस्व रङ्गिणि मनो रमेशाने ॥ ९०१ ॥

पुष्पोत्सवो यथामत्यमुष्य रङ्गप्रभोरवर्णितराम् ।

कौण्डिन्यवंशमुक्तामणिना श्रीविजयराघवाभ्येन ॥ ९०२ ॥

कविगौरवेण नास्मिन् रमतां कविपरिषदत्युदारवयाः ।

कस्य कवेरस्य विभोरुपरि निबद्धं स्वदेत न जगत्सु ॥ ९०३ ॥

रोगनिवारणकामैः सङ्गन्ते ज्यौषधेषु कटुकत्वम् ।

भवद्दूरीकरणपरैः साधारणतापि यात्र सोढव्या ॥ ९०४ ॥

रुचिरार्थेषु न गच्छंस्तेषां द्यौषकदृष्टिरिड कोऽपि ।

निम्बदलरुचिरभावाभौर्द्री रीतिं समेतु का ङानिः ॥ ९०५ ॥

अवशेन गृह्णन्नामाप्यजामिलो मुक्तिमेति डिल विदितम् ।

ज्ञात्वा जनिता कविता प्रसविष्यति भक्तिमद्भुतामस्मिन् ॥ ९०६ ॥

रङ्गविभुस्तुतिमालां स्वीकुरुतां स स्वयं सुकारुण्यात् ।

निरवधिदयापयोधिः श्रीरङ्गनिवाससादरो भूमा ॥ ९०७ ॥

सद्गुणगुम्भनमधुरां ग्राह्यां सर्वैर्विशिष्य विषयधुराम् ।

स्तुतिमालामभ्वानां स्वीकुरु रङ्गक्षमाविभो स्वामिन् ॥ ९०८ ॥

॥ ष्टि श्रीरङ्गनाथस्तुतिमाला सम्पूर्णा ॥

Proofread by Musiri Janakiraman

——
Shri Ranganatha Stutimala
pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

